

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **S. D.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 23 listopada 2023 r.,
wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania
wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 31 maja 2023 r., sygn. akt II AKa 215/22,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu
z dnia 30 grudnia 2021 r., sygn. akt II K 41/21,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Toruniu wyrokiem z dnia 30 grudnia 2021 r., w sprawie II K 41/21, skazał S. D. za: przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.; przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.; cztery czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. stanowiące ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. na łączną karę 5 lat pozbawienia wolności.

Wyrok ten zaskarżyli - w część i dotyczącej S. D. – jego obrońca oraz prokurator.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 31 maja 2023 r., w sprawie II AKa 215/22, po rozpoznaniu tych apelacji zmienił zaskarżony wyrok odnośnie S. D. m.in. w ten sposób, że wymierzył mu 6 lat jako karę łączną pozbawienia wolności; w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od tej części wyroku Sądu II instancji wniósł obrońca skazanego S. D.. Zaskarżył ten wyrok w całości i zarzucił mu rażące naruszenie przepisów prawa karnego procesowego.

Obrońca wniósł równocześnie o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia wobec skazanego S. D. do czasu rozpoznania kasacji, „albowiem wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby zbyt poważne skutki dla zdrowia skazanego oraz jego bliskich i byłoby z tego powodu niecelowe”. Obrońca podniósł, że skazany na co dzień wspiera finansowo i pomaga w opiece i leczeniu schorowanej siostrzenicy małoletniej D. D. opiekuje się schorowaną matką T. D. Bez jego pomocy rodzina nie byłaby w stanie się utrzymać. Dołączył oświadczenie B. D. oraz kartę informacyjną leczenia ojca skazanego.

Prokurator wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest bezzasadny.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Norma ta nie wskazuje wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, ale niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w., zaś prawomocne wyroki korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie tej instytucji winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. post. SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV K.K. 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; post. SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493). Tego rodzaju następstwa mogą zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji świadczy o jej zasadności.

Taka sytuacja nie zaistniała w niniejszej sprawie.

Z uwagi na wyjątkowy charakter instytucji kasacji i związane z tym procesowe skutki zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. wstrzymanie wykonania orzeczenia powinno nastąpić tylko wówczas, gdy zasadność złożonej kasacji jawi się jako nieomal pewna. To dopiero może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń. W sprawie niniejszej – nie przesądzając w tym miejscu końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji – aż tego rodzaju zaszłość nie wystąpiła. Prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji nie jest aż tak wysokie, by stanowiło to wystarczającą samoistną podstawę do zastosowania przywołanej regulacji. Oczywiście jest, że podniesione w kasacji zarzuty wymagają starannego i rzetelnego rozważenia. Niemniej jednak, nie jawią się obecnie jako na tyle jednoznacznie trafne, by skutkować – tylko wobec ich brzmienia, bez rozważenia trafności przywołanych w związku z nimi argumentów – uznaniem zasadności przedmiotowego wniosku. Również pozostałe okoliczności, przywołane przez skarżącego na 7 stronie kasacji w związku z wnioskiem o „wstrzymanie wykonania wyroku” nie mają takiego charakteru, by tego rodzaju rozstrzygnięcie implikować. Zławszcza, gdy się będzie je oceniać przy równoczesnej świadomości tego, że kara zawsze wiąże się z dolegliwościami dla osoby ją odbywającej, czy jej najbliższych i mogą mieć różną postać. Niemniej jednak te przywołane przez skarżącego z uwagi na ich charakter z pewnością nie są na tyle wyjątkowe, czy nadzwyczajne, by samoistnie przemawiać za zasadnością przedmiotowego wniosku.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

[SOP]

[ms]

